

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **małoletniego D. R.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 28.05.2018 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powód D. R. działający przez przedstawicielkę ustawową E. L. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 28 maja 2018 roku wskazując, iż nie zgadza się z ustalonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa wskazała, iż stan powoda w ostatnim czasie znacznie się pogorszył i obecnie nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji i wymaga opieki osoby drugiej.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powoda kwalifikował go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. R. cierpi na zaburzenia schizoafektywne o obrazie depresyjnym, w okresie remisji objawów wytwórczych. Aktualne nasilenie zaburzeń nastroju i napędu nie powoduje u powoda niezdolności do samodzielnej egzystencji, ponieważ nie przeszkadzają mu w wykonywaniu codziennych czynności życiowych takich jak ubieranie się, jedzenie, dbanie o higienę, poruszanie się i komunikowania z otoczeniem. Ponadto powód cierpi na cukrzycę typu 1 leczoną metodą wielokrotnych wstrzyknięć bez powikłań. Powód pamięta początek choroby, rzeczowo odpowiada na pytania związane z chorobą, samodzielnie oznacza glikemie i podaje sobie insulinę, prawidłowo reaguje na stany niedocukrzeń.

Oba schorzenia i ich nasilenie zaliczają powoda do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Dowód:

- opinia biegłego psychiatry k. 33
- opinia biegłego diabetologa k. 48-49

- akta (...) (w załączeniu)
- dokumentacja lekarska powoda (w załączeniu i w aktach (...))

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity DZ U z 2018 roku, poz. 511) do **znacznego stopnia** niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powoda nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla znacznego stopnia niepełnosprawności, a obrazuje te opisane dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej , aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłych sądowych, które to opinie stanowiły wnikliwą analizę stanu zdrowia powoda, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Opinie oparte były o badanie powoda przez dwóch biegłych i szeroką dokumentację medyczną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tej opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrzył się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Przedstawicielka ustawowa wprawdzie złożyła do niniejszej opinii zastrzeżenia, ale stanowiły one jedynie subiektywną polemikę laika ze specjalistami, nie formułowały ewentualnych tez opinii uzupełniającej czy wniosków dowodowych- były jedynie wyrazem niezadowolenia strony z treści opinii i wniosków postawionych przez biegłych, w tym także tego, iż nie zachodzi potrzeba wydania opinii przez biegłych innych specjalności. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.